

عنوان مقاله:

تبیین و تحلیل روایی فضیلت اخلاقی صبر در نهج البلاغه

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق، دوره 11، شماره 17 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

حبیب رضا ارزانی - عضو هیات علمی و استادیار گروه ادیان مرکز مطالعات اسلامی وابسته به پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

رسول ربانی - کارشناسی ارشد رشته قرآن و حدیث دانشگاه شهر ری

خلاصه مقاله:

پایداری و شکیبایی در مقابل سختی ها را صبر گویند و اگر برای رضای خداوند متعال و تسلیم امر او باشد در جهت پیشبرد تقوای الهی موثر بوده و فضیلت محسوب می شود حضرت امیرالمومنین علی ابن ابی طالب (ع) در نهج البلاغه از فضیلت صبر به عنوان مدیر رییس و مرکز کنترل ایمان نام می برند فان الصبر من الایمان کالرأس من الجسد صبر برای ایمان مانند سر است برای بدن علمی علم اخلاق صبر را سکان و هدایتگر همه فضایل اخلاقی دانسته اند ولی ظهور و پهنای معنایی این واژه در عرف محدود به تحمل سختی ها و قانع شدن در برابر وضع موجود شده است این مقاله به لحاظ معنای وضعی مفهوم اخلاقی و معنای عرفی متداول از زمان امیرالمومنین (ع) تا عصر حاضر با نگرشی فراگیر و با دو دامنه روایی و کتاب شناسی به بررسی و تحلیل فضیلت صبر در چهار شرح نهج البلاغه پرداخته است واژه صبر در نهج البلاغه با حفظ معنای لغوی و اصطلاحی با بسیاری از مفاهیم اخلاقی و دینی ارتباط معنوی دارد بر این اساس در این تحقیق به تبیین و تحلیل روایی و ارتباط آن با مفاهیم دیگر نظیر ایمان تقوا یقین و ... با توجه به آرای شارحان توجه شده است

کلمات کلیدی:

صبر، شکیبایی، استقامت، ایمان، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/765474>

